

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „ОКОЛНА СРЕДА 2014 – 2020 г.“

ОКОЛНА СРЕДА

ПРИЕХА ТЕХНИЧЕСКАТА РЕКУЛТИВАЦИЯ НА ДЕПО ЗА ТБО НА ОБЩИНА БРАЦИГОВО

На 10.06.2021 г. от 10,00 часа в залата на Общински съвет – Брацигово се събра комисия, назначена със Заповед № РД-398/08.06.2021 г. на кмета на община Брацигово, на основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 23, ал. 1, т. 1 от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи /ППЗОЗ/ и изискванията на Раздел V от Наредба № 26 от 02.10.1996 г. за рекултивация на нарушени терени, подобряване на слабопродуктивни земи, отнемане и оползотворяване на хумусния пласт.

Председател бе доц. д-р инж. Виктор Колчаков – представител на Институт по почвознание, агротехнологии и защита на растенията „Никола Пушкарков“ – гр. София, и членове инж. Анелия Методиева – директор на Дирекция „Специализирана администрация“ при Община Брацигово; инж. Димитър Апостолов – главен експерт в Дирекция „КОС“ при РИОСВ – гр. Пазарджик; Александър Иванов – главен експерт в отдел „Битови, биоразградими и строителни отпадъци“ към Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите“ при МОСВ; инж. Надежда Аврамова – старши-инспектор в РДНСК – гр. Пазарджик; Георги Бабачев – главен директор на ГД „АР“ при Областна дирекция „Земеделие“ – гр. Пазарджик; инж. Румяна Найденова – главен инспектор в отдел „ПБПЗ“ Д ОЗ към РЗИ – гр. Пазарджик; инж. Иван Делчев – управител на „Делчев инженеринг“ ЕООД – изпълнител на техническа рекултивация; инж. Снежана Дойчева – представител на СД „Консулт“ ООД – гр. Смолян – строителен надзор; Станимира Маркова – представител на „Глен консулт“ – гр. София – авторски надзор; инж. Вили Дашинова – проектант; Татяна Симонова – главен експерт „ЕЗСД“ при Община Брацигово; Антонио Колев – инвеститорски контрол на обекта.

Комисията бе със задача да прегледа предоставените документи, да посети депото, да състави протокол за приемане на техническата рекултивация, съгласно

Раздел V от Наредба № 26 от 02.10.1996 г. за рекултивация на нарушени терени, подобряване на слабопродуктивни земи, отнемане и оползотворяване на хумусния пласт.

След като се запозна с документацията и техническия проект, част „Техническа рекултивация“, за обект „РЕКУЛТИВАЦИЯ НА ДЕПО ЗА ТБО на община Брацигово в УПИ I „Депото за неопасни отпадъци“, местност Клисурата, в землището на град Брацигово, община Брацигово, област Пазарджик“, и извърши оглед на място,

КОМИСИЯТА КОНСТАТИРА:

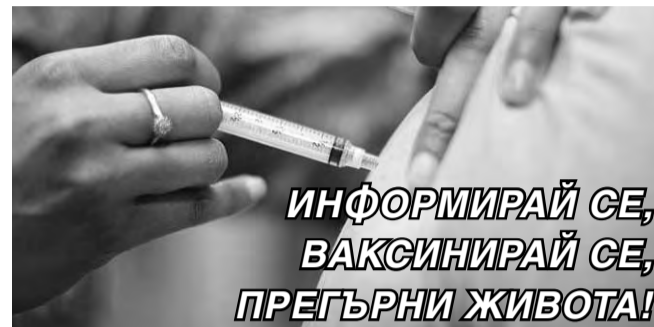
Етапът „Техническа рекултивация“ за обект „РЕКУЛТИВАЦИЯ НА ДЕПО ЗА ТБО на община Брацигово в УПИ I „Депото за неопасни отпадъци“, местност Клисурата, в землището на град Брацигово, община Брацигово, област Пазарджик“ отговаря на одобрения работен проект и разпоредбите на Наредба № 26/20.10.1996 г. за рекултивация на нарушени терени, подобряване на слабопродуктивни земи, отнемане и оползотворяване на хумусния пласт.

На основание направените констатации и във връзка с чл. 23, ал. 1, т. 1 от ППЗОЗ, приема етап „Техническа рекултивация“ за обект „РЕКУЛТИВАЦИЯ НА ДЕПО ЗА ТБО на община Брацигово в УПИ I „Депото за неопасни отпадъци“, местност Клисурата, в землището на град Брацигово, община Брацигово, област Пазарджик“ за изпълнен в съответствие с Наредба № 26 от 02.10.1996 год. за рекултивация на нарушени терени, подобряване на слабопродуктивни земи, отнемане и оползотворяване на хумусния пласт.

инж. Анелия МЕТОДИЕВА
ръководител проект

БЪЛГАРИЯ СЕ ВАКСИНИРА

**ИНФОРМИРАЙ СЕ,
ВАКСИНИРАЙ СЕ,
ПРЕГЪРНИ ЖИВОТА!**

Ваксините са най-сигурният начин да намалим риска от заразяване с COVID-19 или пък да прекараме болестта леко – без усложнения и хоспитализация. Връщането ни към нормалния начин на живот ще стане, когато поне 70% от населението у нас е ваксинирано. Отговорността за здравето на обществото ни за първи път от десетки години отново е в ръцете на всеки един от нас. Масовото разпространяване на дезинформация за коронавируса и ваксините често води до колебания и объркване. Затова е важно информирането да става само от авторитетни източници.

Представителството на Европейската комисия в България събра на специална интернет страница основните факти за ваксинирането срещу COVID-19 и отговорите на най-честите въпроси. Посочени са препратки към информационните сайтове на компетентните български здравни власти, на европейски и международни организации – Европейската агенция по лекарствата, Световната здравна организация и др.

ЗДРАВНИ ЕКСПЕРТИ И МЕДИАТОРИ ОБСЪДИХА ПЛАНА ЗА ИМУНИЗАЦИЯ СРЕЩУ COVID-19

В РЗИ – Пазарджик се проведе работна среща със здравните медиатори от област Пазарджик. На срещата, служители от отдел „Профилактика на болестите и промоция на здравето“, „Обществено здравие“ представиха последните нормативни изисквания, свързани с удължената епидемична обстановка в страната, актуалните противоепидемични мерки, необходимостта от обхващането на по-големи групи от населението с ваксини срещу COVID-19, с цел превенция възникването на нови пикове в разпространението на инфекцията. Приоритетно се обсъдиха имунизациите на лицата, попадащи във фаза V на Националния план за ваксиниране срещу COVID-19 в Република България, а именно уязвими групи от населението, поради високия епидемиологичен риск от инфектиране, свързан с условията и начина им на живот. Обсъдени бяха проблеми, нагласи и действащи стереотипи, свързани с ваксините и теренната работа на здравните медиатори.

ЗАСИЛВАТ МЕРКИТЕ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА ПОЖАРИ В ЗАЩИТЕНИТЕ ТЕРИТОРИИ

РИОСВ – Пазарджик изиска от кметовете на общините Батак, Ракитово, Брацигово и Пещера, на чиято територия са резерватите „Кулена“, „Мантарица“, „Дупката“ и „Беглика“, да организират доброволни формирования за гасене на пожари в случай на нужда, както и да предприемат мерки за предотвратяване на палежи на стърнища, слогове, крайпътни ивици и сухи тревя и да призовават населението, да спазва мерките за пожарна безопасност в резерватите.

Във връзка с началото на противопожарния сезон служителите на „Паркова охрана“ на РИОСВ провериха противопожарното оборудване. За предотвратяването на пожари инспекцията организира специализирано наблюдение в резерватите.

Периодът от 1 април до 31 октомври 2021 г. е определен за пожароопасен сезон в защитените територии – изключителна държавна собственост (резервати и поддържани резервати) със заповед на министъра на околната среда и водите, която цели предприемане на мерки за недопускане възникването на пожари и ограничаване на тяхното развитие и разпространение в защитени територии. На нарушителите й ще се налагат глоби – от 500 до 5 000 лв. на физическите лица и от 1 000 до 10 000 лв. на юридическите.

РИОСВ – Пазарджик

ВАЖНИ СРОКОВЕ ЗА ИЗБИРАТЕЛИТЕ

ИЗБОРИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ на 11 юли 2021 година

• Избиратели с трайни увреждания, които не им позволяват да упражнят избирателното си право в изборното помещение, но желаят да гласуват с подвижна избирателна кутия, заявяват желанието си в писмена форма чрез заявление по образец или чрез електронно заявление през интернет страницата на общините по постоянния им адрес или настоящия им адрес в случаите, когато своевременно е направено искане по чл. 37 от ИК.

Краен срок: 26.06.2021 г. вкл.

• Избирател, чиито постоянен и настоящ адрес са в различни населени места, може да поиска да бъде вписан в избирателния списък по настоящ адрес.

Краен срок: 26.06.2021 г. вкл.

• Всеки избирател може да поиска отстраняване на непълноти и грешки в избирателния списък, допуснати спрямо него, с писмено заявление до кмета на общината, кметството или кметския наместник.

Краен срок: 03.07.2021 г. вкл.

• Избиратели с трайни увреждания, които не им позволяват да упражнят избирателното си право в изборното помещение и желаят да гласуват с подвижна

избирателна кутия, но не са подали заявление в срока по чл. 37, ал. 2 от ИК, може да гласуват с подвижна избирателна кутия, ако заявят това и при условие, че на територията на населеното място е назначена подвижна СИК.

Краен срок: 05.07.2021 г. вкл.

За спазване на сроковете, предвидени в ИК, в Общинска администрация – Брацигово, ще има дежурни служители на 26 юни /събота/ и 03 юли /събота/ 2021 г. от 08 до 12 часа и от 13 до 17 часа.

ЩЕ СЕ ПРИЕМАТ ЗАЯВЛЕНИЯ ЗА БРАЦИГОВО И КМЕТСТВОТА.

За информация: Общинска администрация – ет.1, стая № 4, тел. 03552 20-65, вЪтр.111, GSM 0893 460 420.

КОЛОНКАТА НА АДЖЕЛАРОВ

Има ли нова стока на пазара?

Живка АДЖЕЛАРОВА

В есето си „Поезия и свободен пазар“ Нобеловият лауреат Октавио Пас пише: „Днес литературата и изкуството са изложени на друга опасност. Заплашени са не от идеология или политическа партия, а от икономически процес без лице, без душа и без посока (...) Той (пазарът) няма идеи. Знае всичко за цените и абсолютно нищо за ценностите.“

Съвсем скоро попаднах в ситуация, която ме кара да добавя и родолюбието към казаното от Октавио Пас. За най-голямо съжаление, някои от така наречените патриоти и културни активисти също се превръщат в типична пазарна стока „без лице, без душа“ и без каквито и да било ценности. Важно за тях е кой колко ще им плати и от това те преценяват колко голям родолюбец да извадят от себе си и да го предложат на щанда. Ако пък човекът отсреща има недоразумението да не е пригответ дори и малка сума, с която да активира „патриота“, то е много вероятно осъществяването на идеите да му се разминат и той да се прибере с подвита опашка.

Сигурно и затова в последно време, ако у даден човек се породи спешна необходимост да влезе в контакт с конкретен „националист“ (не дай си, Боже, пък за някаква услуга), то той е подготвен да се сблъска и с определен ценоразпис и затова или първо се информира колко да плати, само за да му се обърне внимание на предложението (евентуалното реализиране се смята отделно), или по собствена преценка определя сумата, която да предложи, без да е сигурен дали тя ще бъде достатъчна, за да бъде свършена работата.

Добре би било тук да се замислим над въпроса откъде извира това все по-развиващо се продажничество. В свое интервю Марк де Бур, внукът на българския писател Георги Божинов, споделя своите наблюдения: „Разхождат се по телевизиите някакви псевдопатриоти и лъжци и с все сили се опитват така да ни объркат главите, че свят да ни се завие.“¹ Даже – бихме добавили – не само се опитват, ами и често успяват. Неусетно погледът ни се насочи именно към някои медии. „Негово величество зрителят“, както го определя водещият на „Минута е много“ Петър Вучков, щом види, че подобен род „патриоти“ се появяват на екран и демонстрират своето високо положение в обществото, веднага си дава сметка, че и той би се намерил добре, ако последва примера им, макар и да трябва да продаде морала си на безценица.

В този ред на мисли обаче дали бихме могли да хвърлим камък срещу някои медии, като директно ги обвиним, че точно те са виновни за културния упадък и появяването на лъжеродолюбци сред обществото, които продават ценностите като стока? Повече от очевидно е, че псевдопатриотите, гостуващи в голяма част от предаванията, са повече като процент от образованите интелектуалци, но зад този си избор телевизиите застават с обяснението, че гледаемостта е по-висока в първия случай, когато на екрана се покаже някой с изродена представа за родолюбие.

И тук топката отново се връща у „Негово величество зрителя“, който, както се оказа, влияе чрез избора си на телевизионната програма. Нещо повече дори – поради своята некомпетентност и липса на представа за истински национализъм, той влияе и на новото време, в което срещу родолюбието вече се оформя нова дефиниция.

Ако в миналото да си родолюбец е означавало да обичаш родината си и да милееш за нея наистина безкористно, то в последно време всички ние наблюдаваме известна промяна на това значение. Ако се опитаме да дадем новото определение на база личните ни впечатления, то би изглеждало може би по този начин: родолюбец се нарича човек, който продава родолюбието като стока, само за да се намира в добре осигурено материално положение.

По традиция и тази година на втори юни чухме сирените. На улицата отново някои от пешеходците спряха, а седящите на пейки станаха на крака, за да отдадат почит на загиналите за свободата на България. Други не сметнаха за необходимо да го правят и дори забързаха крачка към новото време, за да успеят да продадат „патриотизма“ и себе си на още по-добра цена, докато истинският родолюбец стои мирно и отдава почит на истинския центро, което няма място на пазара.

¹ „Калуния-Калия“ е истински шедьовър“, интервю на Деян Енев с внука на писателя Георги Божинов, Марк де Бур, Портал за култура, изкуство и общество, 9 юни 2021 г.

2 юни - Денят на Ботев и загиналите за свободата на България

ИСПЕРИХОВО

С поднасяне на венци и цветя пред бюст-паметника на революционера в двора на Основно училище „Христо Ботев“ испериховци отбелязаха 145 години от трагичната гибел на поета революционер. С минута мълчание те отдадоха почит към загиналите за свободата на Бъл-

гария герои.

Тържеството се състоя в двора на основното училище, където се чества и патронният му празник. Възпитаници на школото отдадоха своята почит с рецитал.

РОЗОВО

Стихове, написани от революционера поет рецитираха малките розовчета на тържествена церемония за Деня на Ботев, на загиналите за свободата и независимостта на България. Тя се проведе в парка на селото, пред паметника на загиналите във войните герои. В 12,00 часа традиционните за 2 юни сирени във всички населени места призоваха към едноминутно мълчание в памет на героите, отдали живота си за свободата и независимостта на отечеството.

РАВНОГОР

С панихидата и зауспокойна молитва в памет на загиналите за българската свобода в Равногор отбелязаха 2 юни.

На този ден местното общество отдаде почит на големия поет революционер Христо Ботев и всички герои, дали живота си за свободата на България.

„Априлци“

В СВЕТА НА ТРЕТАТА ВЪЗРАСТ

На 25 май се проведе годишното отчетно-изборно събрание на общинската структура на организацията на хората с увреждания. Гост бе г-жа Петя Маринова, координатор за регион Пазарджик.

По-рано през годината, за нуждите на организацията и за радост на кулинарната група, ОСОХУ получи дарение готварска печка. Благодарим от сърце и с усмивка на председателя на Сдружение „Сърце за България“!

Слънчев 1 юни

КОГАТО ДЕЦАТА МЕЧТАЯТ

Когато се смеят децата, в градината цъфват цветята и слънцето в китната круша се спира да гледа и слуша.

Когато децата мечтаят, на сълзите вижда се краят, дълги разцъфтяват обикно и злото навред е безсилно!

Когато децата са дружни, отстъпват войните ненужни, че малките детски ръчички за поздрав се вдигат към всички!

С много смях, музика, весели игри и занимания и малък приказен спектакъл децата в Брацигово отпразнуваха своя ден.

Малчуганите от детската градина и началното училище получиха подаръци и лакомства, любезно предоставени от нашите спонсори Йордан Паунов – магазини ХИТ, Йорданка Стоянова, Пепа Благоева, Екатерина Карналова и, разбира се, Община Брацигово. А целия предиобед градът бе празнично озвучен от Тодор Кирков.

Нека децата на Брацигово бъдат здрави и много щастливи! Нека не спират да мечтаят и творят, нека винаги да търсят доброто, защото доброто ще спаси света! Нека детството им е пълно с игри и безгрижни дни, нека да е пълно с радост и смях и наситено с приключения добри!

Атанаска СТЕФАНОВА

НОВА ЕКО КАМПАНИЯ В БРАЦИГОВО

Община Брацигово стартира еко кампания за събиране и рециклиране на стари автомобилни гуми. Всеки собственик на автомобил ще може да занесе излязлата от употреба гума на колата си в определеното депо в града.

В Брацигово бензиностанция „КА ОИЛ“ е обозначена и определена от Общинска администрация като площадка, където ще можем да занесем старите гуми на колата си.

Това е една кампания, която е от голяма полза на гражданите и на обществото като цяло. Всички излезли от употреба гуми могат да бъдат регенерирани и отново да са полезни. По този начин ние пазим околната среда чиста.

Старите автомобилни гуми са едни от най-големите замърсители на природата. От Общината вече подготвят образователна кампания, която да обясни защо е важно да предаваме излезлите от употреба гуми в съответните пунктове, които да ги рециклират.

Не трябва да забравяме и още нещо – ако човек шофира с лоши, стари и изтъркани гуми, освен да бъде глобен, рискува живота – своя и на околните.

Тази година през месец май Община Брацигово сключи договор с фирма „ЕКО-МЕДИАНА РИСАЙКЛИНГ“ ООД – СТАРА ЗАГОРА за транспортиране, временно съхранение и рециклиране на отпадъци с код 16 01 03 (излезли от употреба гуми). Съгласно този договор в края на месеца бяха предадени за вторична преработка над 300 броя гуми или около 4 тона отпадък от този вид.

Татяна СИМОНОВА
еколог

ОБЯВА ЗА ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ

На основание чл. 127, ал.1 от Закона за устройство на територията
Община Брацигово

УВЕДОМЯВА

всички заинтересовани физически и юридически лица за провеждане на процедура по обществено обсъждане на проект за изменение на Общия устройствен план на гр. Брацигово за част от кв. 111, УПИ ХХХI – „Зеленина“ по РП на гр. Брацигово. Действащата устройствена зона на ОУП за този имот е ЗП (терени за градски скверове, градини и озеленяване), а предвиждането за промяната е да стане ЖМ (устройствена зона и терени за преобладаващо жилищно застрояване с височина до 10 м). Общият устройствен план се изменя на основание чл. 134, ал. 1, т. 2 от ЗУТ.

Проектът за изменение на ОУП е на разположение на интересуващите се всеки работен ден в сградата на Община Брацигово, находяща се в гр. Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ 6А, и е публикуван на интернет страницата на Община Брацигово на електронен адрес: <https://www.bratsigovo.bg/display.php?tb=n&id=1229> Обществено обсъждане на проекта за изменение на Общия устройствен план на община Брацигово ще се проведе на 30.06.2021 г. от 10:00 ч. в сградата на Младежки дом гр. Брацигово – ет. 2.

Писмени становища могат да се предоставят в срок до 14 (четирнадесет) дни след датата на общественото обсъждане – до 14.07. 2021 г. на адрес: Община Брацигово, гр.Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ № 6А.

ОБЯВА ЗА ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ

На основание чл. 127, ал. 1 от Закона за устройство на територията
Община Брацигово

УВЕДОМЯВА

всички заинтересовани физически и юридически лица за провеждане на процедура по обществено обсъждане на проект за изменение на Общия устройствен план на гр. Брацигово за имот с идентификатор 06207.3.350, м. Грамадите по ККР на гр. Брацигово. Действащата устройствена зона на ОУП за този имот е ССП (земяделска зона с необработваема земя – пасища, ливади, поляни и други необработваеми земи, включително селскостопански пътища), а предвиждането за промяната е да стане ПП (устройствена зона - предимно производствена и складова дейност).

Общият устройствен план се изменя на основание чл. 134, ал. 1, т. 5 от ЗУТ по искане на „Булсат“ ЕООД.

Проектът за изменение на ОУП е на разположение на интересуващите се всеки работен ден в сградата на Община Брацигово, находяща се в гр. Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ 6А и е публикуван на интернет страницата на Община Брацигово на електронен адрес: <https://www.bratsigovo.bg/display.php?tb=n&id=1230>

Обществено обсъждане на проекта за изменение на Общия устройствен план на община Брацигово ще се проведе на: 30.06. 2021 г. от 10:00 ч. в сградата на Младежки дом гр. Брацигово – ет. 2.

Писмени становища могат да се предоставят в срок до 14 (четирнадесет) дни след датата на общественото обсъждане - до 14.07. 2021 г., на адрес: Община Брацигово, гр. Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ № 6А.

Брациговското дружество в София се поклони на В. Петleshkov пред паметника му в столицата.

ОБЩИНА БРАЦИГОВО
ЗАПОВЕД

№ РД - 391

Брацигово, 07.06. 2021 г.

На основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 183 и във връзка с чл. 175 и чл. 185 от Изборния кодекс и чл. 2, ал. 3 от Наредба за опазване на обществената ред, поддържане на чистотата, тревната и декоративната растителност, полските имоти, горите и общинско имущество, специализирана закрила на деца на обществени места на територията на община Брацигово, опазване и възпроизводство на околната среда и обществената ред на летовищата „В. Петleshkov“ и „Розовски вриз“

НАРЕЖДАМ:

I. ОПРЕДЕЛЯМ местата за поставяне на плакати и други агитационни материали във връзка с избори за народни представители на територията на гр. Брацигово:

1. Временно табло в района на поликлиниката;
2. Постоянно табло пред Младежки дом;
3. Постоянно табло на бул. „Освободители“;
4. Постоянно табло на ул. „Слави Дишлянов“;
5. Временно табло на ул. „Христо Гюлеметов“ пред парк „Априлци“;
6. Постоянно табло до разклона за с. Равногор;
7. Временно табло на бул. „Трети март“.

Местата за поставяне на агитационни материали на територията на населените места в община Брацигово се определят със заповед на кмета на кметството и на кметския наместник.

Агитационните материали на сгради, огради и витрини се поставят само след разрешение на собственика или управителя на имота.

По време на предизборната кампания партиите и коалициите може да изготвят и разпространяват плакати и други агитационни материали, като на всеки агитационен материал задължително се отбелязва от чие име се издава. Всеки агитационен материал съдържа информация, че купуването и продаването на гласове е престъпление, като информацията заема не по малко от 10 на сто от лицевата площ на агитационния материал и е разположена в обособено поле.

II. ЗАБРАНЯВАМ:

1. Унищожаването и заличаването на агитационни материали, поставени по определения в Изборния кодекс ред, до края на изборния ден;
2. Използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общинската и държавната собственост и безопасността на движението;
3. Използването на агитационни материали, които накърняват добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите;
4. Използването на държавния и общинския транспорт за предизборна агитация.
5. Провеждането на предизборна агитация в държавни и общински учреждения, институции, държавни и общински предприятия и в търговски дружества с повече от 50 на сто държавно или общинско участие в капитала;
6. Провеждането на предизборна агитация на работните места от лица на изборна длъжност в синдикалните и работодателските организации;
7. Предизборна агитация 24 часа преди изборния ден и в изборния ден;
8. Извършването на предизборна агитация от служители на вероизповеданията.
9. Поставянето на агитационни материали на партии и коалиции в изборните помещения, както и на разстояние, по малко от 50 метра от входа на сградата, в която е изборното помещение, през изборния ден и до края на гласуването;
10. Използването на герба или знамето на Република България или на чужда държава, както и на религиозни знаци или изображения;
11. Поставянето на предизборни агитационни материали извън предизборната кампания, която се открива 30 дни преди изборния ден;
12. Лепене на агитационни материали по стените на сградите, оградите и места извън определените в т. 1.

III. По решение на Районната избирателна комисия кметът на общината, кметството или кметския наместник премахва или изземва агитационните материали, поставени или разпространени в нарушение на Изборния кодекс. При необходимост премахваването и изземването става със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи. Премахваването и изземването на такива материали в изборния ден може да става и по решение на секционните избирателни комисии. В тридневен срок преди разпространението на агитационните материали партиите и коалициите да внесат депозит за почистване на агитационни материали в размер както следва:

- за гр. Брацигово – 50.00 лв.;
- за всяко от селата на територията на общината – 20.00 лв.

Партиите и коалициите в 7-дневен срок след изборния ден премахват поставените от тях агитационни материали по повод вече приключилите избори.

При неизпълнение на задължението по т. IV от настоящата заповед на лицето, което представлява партията, или на лицата, които представляват коалицията, се налага глоба от 1 000 до 5 000 лева, съгласно чл. 472, ал. 1 от Изборния кодекс.

За други нарушения на настоящата заповед се прилагат съответните административно-наказателни разпоредби на Изборния кодекс.

Настоящата заповед да се сведе до знанието на Районна избирателна комисия – Пазарджик, областен управител на област Пазарджик, ОД на МВР – Пазарджик, на регистрираните партии и коалиции и да се обяви публично на населението на община Брацигово чрез общинския вестник „Априлци“, на сайта на Община Брацигово и на информационното табло на входа на Общината.

Контрол по изпълнение възлагам на Йордан Павлов – секретар на Община Брацигово.

Надежда КАЗАКОВА
кмет на община Брацигово

ОБЩИНА БРАЦИГОВО
СЪОБЩЕНИЕ

Община Брацигово, на основание чл.32 и чл. 33 ал.4 и ППЗСПЗЗ съобщава на заинтересуваните лица, че ще бъде трасиран влезлия в сила план на новообразуваните имоти, одобрен със Заповед №227/18.10.2019г. на Областния управител на област Пазарджик за новообразуваните имоти в местностите „Чешмето“ и „Хисаря“, с. Исперихово, за ПИ с № 034001, 034002, 034003, 034004, 034005, 034006, 034008, 034009, 034010.

Графика за трасирането и въвод във владение са изложени в сградите на кметство с.Козарско и Община Брацигово, дирекция СА.

МИНЗУХАРИ

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

Първите мартенски дни се оказаха необичайно топли. И макар че на места все още се белееха преспи сняг, Динко не изтърпя. Ни в клин, ни в ръкав, той рязко прикани жена си:

– Доре, хайде сложи нещо в торбата, пък да вземем, че да набиколим нивите край Иванковото дере.

– И като идем там, какво ще правим по това време? – учуди се тя на припряността му.

– Ами само така. Да ги огледаме. И да видим какво е останало...

– Знаеш какво. Каквото си е било открай време... Само че подивяло... Че то там толкоз години никой нищичко не е пипнал...

И Динко знаеше, че е така, но мисълта, че вече съвсем законно е станал собственик на бащините си ниви не му даваше покой.

Случило се беше невъзможното. Земята, която навремето бяха отнели от баща му, за да я вкарат в ТКЗС-то, от две седмици отново беше тяхна.

Когато я кооперираха, той все още беше хлапе. Но бе запомнил добре драмата, която се разигра една вечер у тях.

– Край... Подписах... Вече и ние сме текезесари... – изтърси тогава баща му още с влизането си в нисичката стая.

Личеше си, че е почерпен. Може би заради това правеше опити да се усмихва, макар че вместо усмивки, на лицето му се изписваха само разкритени гримаси.

– Какво?! – скочи майка му и едва не изтърва тенджерата от ръцете си. – Какво си направил? Полудял ли си?

– А ти какво искаш? Не виждаш ли какво става? Рано или късно пак щя да ме принудят... И Ванката, и Гочето се опъваха, а пък след като им потрошиха кокалите от бой, кандисаха. Нали? Аз така поне пердаха ще отърва...

На Динко тогава му беше станало страшно. И той не знаеше от какво точно, но малкото му сърчице почувства, че над дома им е надвиснала някаква невидима беда и потрепервайки, се бе сгушил в един ъгъл.

– Чумата да ги отнесе! – надигна се тогава от леглото и болнавата му баба.

Но като не се сети какво друго да каже, добави:

– Успокой се, снахо! И това зло ще отmine...

Но злото не ги отмина. Поне не толкова бързо, колкото им се искаше.

През следващите дни възрастните с наведени глави подкараха добитъка към стопанския двор.

Така Динковото детство внезапно се промени. Дотогава той прекарваше летата си по нивите, без да се прибира на село по цели седмици. Отдалечени бяха земите им и той нощуваше в колибата или под открито небе на хармана, сгушен в някой от по-възрастните. Донасяха си там само хляб, сол, пипер и олио.

Всичко друго го имаше в градината. Майка му готвеше гозбите си на открит огън. А колко вкусни ставаха те!

Малък бе Динко за друга работа, та му поверяваха само водоснабдяването. Час по час притичваше той с едно бълбъче до чешмичката под големия кавак, а в промеждутъците или го качаха да се позови върху диканята, или го пускаха да се плацка из непресъхващото Иванково дере.

Запомнил бе най-много вечерите. Хора като тях имаше навсякъде из околните ниви, така че след залеза момчето се виждаше обградено от множество тайнствени огънове. Като техния. Хора не се виждаха, но глъч и песни долитаха от всички посоки до късно през нощта.

А колко загадъчен беше звездният купол над него!

Обикновено нощем момчето се сгушваше под една дебела черга при дядо си. Лягаха си на хармана. Под откритото небе, обсипано с безброй примигващи оценца. Преди да заспи, Динко дълго ги обхождаше с поглед и ги следваше по небесния им път.

За всяка от звездите дядото знаеше по една вълнуваща легенда, а Динко никога не се уморяваше да слуша. Най-интересни обаче му бяха онези светличета, които внезапно се откъсваха от тъмния свод и политаха надолу, оставяйки след себе си по една дълга огнена диря.

– Виж, дядо! Виж! Още една падна! – почти подскочаше момчето и я посочваше с изпъната ръчичка.

– Значи още някой грешник се е споминал – придърпваше го дядото надолу. – Всеки от нас си има по една звезда там горе. И когато човекът умре, тя пада на земята...

Тогава на Динко му ставаше страшно, но само след миг отново вторачваше поглед към безкрая.

Коя ли беше неговата звезда? Имаше как да знае, но сил-

но се надяваше тя да бъде здраво закрепена някъде там горе.

След образуването на ТКЗС-то животът рязко се промени. Хората излизаха от домовете си сутрин, но още преди да се стъпни отново се прибираха. И вече никой не нощуваше из колибите. А за Динко отпадна дори и задължението да притичва с бълбъчето до чешмичката.

Същото се бе случило и с връстниците му. Имаше място за деца в кооператива.

Зло ли беше това, което се случи, или не, не се разбира, но Динковата баба се оказа пророчица. Макар и с доста голямо закъснение, стихията отмина. Времето се промениха и ТКЗС-то се разтури за време доста по-кратко от онова при създаването му.

Новата власт сега назначи други комисии – поземлени, които да се заемат с връщането на земите на законните им наследници.

Да се почувства като собственик на земята за Динко се оказа доста силна тръпка. Познаваше той нейната сила. Та нали целият му живот малко или много бе свързан с нея...

Какво ли не можеше да се добие от рохкавата черна пръст! Погрижеше ли се човек, нейните сокове по някакъв чудодееен начин се превръщаха в сочни плодове, зеленчуци, месо, мляко и всичко друго, от което зависеше животът на човека.

„Ето така от калта Бог е създал и продължава да създава човека – разсъждаваше понякога той върху текстовете от Светото писание. – От пръстта. Че то както и да го погледнеш, излиза, че корените на растителния свят са нещо като пънна връв за всички други същества... Чрез тях земята ни храни, докато сме живи... И значи всяка наша клетка всъщност е частица от тази пръст. Докато отново не легнем в нея...“

Обхваната от ентузиазма на мъжа си, Дора не се противопостави. Сложи набързо в няколко пакетчета половин хляб, парче сланина, бучка сирене...

Да се стигне до Динковите ниви не бе много лесно. Старите и утъпкани пътеки, по които някога минаваха кервани от добитък, сега се бяха позагубили в треволяка и обрасли с шубраци.

Предизвикателство беше и пресичането на Лудото дере. В миналото, докато работеха по нивите си, селяните бяха поддържали едно дървено мостче, но и него отдавна го нямаше. Сега, особено напролет, комуто се наложеше да премине, налагаше му се да прескача по по-големите камъни. За хора като Динко и Дора, надхвърлили шестдесетте, това прескачане съвсем не приличаше на детска игра, но те не се отказваха.

След около час стъпиха на тяхното късче обетована земя, разпростряло се върху южния склон на един доста стръмен хълм.

– Ето това е! – посочи с ръка Динко, макар да съзнаваше, че презентацията е съвсем излишна. Дора бе израсла заедно с него на съседните ниви и като деца те неведнъж се бяха блискали един другиму с водите на деренцето.

– Хм! – промърмори Динко. – Виж, всичко си е така, както навремето дядо го е завещал на баща ми...

Погледът му бавно опита терена наоколо, но вместо радостта, която се надяваше да изпита, в душата му настана пустош.

През цялото съществуване на кооператива тази земя не бе пипната по никакъв начин. Очертаните с големи камъни синори не бяха трепнали, но сега те разделяха не нивите от Динковото детство, а някакви грозни и голи пущинаци, превърнали се в царство на избуйли къпинови, шипкови и глогови храсти. Дори и диви дръвчета бяха пораснали.

Да се докара техника до този терен беше невъзможно, а да се обработва земята с нея – още повече. Наклонът не би позволил на каквато и да било машина да премине оттук, без да се преобърне.

Кооперативът не беше в състояние да осигури и работна ръка, по простата причина, че я нямаше. Само няколко години след образуването му, селото се беше обезлюдило. Имаше луди, които да блъскат по цял ден с мотиката, след като в същото време близките градове предлагаха по-лека и много по-добра работа.

– И сега, след като си ги върнахме, какво ще ги правим тези ниви? – попита плахо Дора.

– Не знам – отговори и мрачно Динко.

Той не се заблуждаваше, че двама души на прага на ста-

роста, ще имат сили да се развъртят тук с мотиките.

Май нямаше и никакви други шансове – някой да наеме земята, а още по-малко пък – да я купи. Че на кого би му прилягал днешно време този пущинак, до който може да се достигне единствено пеша или на самар?... И да се обработва само на ръка...

„Насила бяха изтъргнати нашите селяни от земята им – замисли се пак старецът, припомняйки си отминалите събития. – По неволя те станаха граждани. Ама някой ден, ако огладнеят, сигурно пак ще се върнат да я търсят...“

В същото време обаче се сети за собствените си деца, за внуците и влезе в противоречие сам със себе си:

„Добре са си те там, в града. И работа си имат, и пари си вадят... Животът им подреден, а магазините – пълни. То тя, земята, наистина е благодатна, но само ако се наемеш да я робуваш. И да не знаеш що е това почивка...“

Объркан от неразбираемия ход на световната история, Динко тръгна да обхожда имените си с натежала глава и с бавна крачка. А сърцето му се свиваше от болка.

Та това ли са дявовите овошки? Ябълките, черешите, сливите... Уж си бяха по местата – същите, които той помнеше. Но изоставени от грижливите ръце на стопаните си, дърветата се бяха превърнали в уродливи чудовища. През отминалите десетилетия клоните им явно са били безмилостно кършени от номадстващите вандали, за които бе важно само обирването на плодовете. Овошките видимо умираха бавно и явно нямаше сила, която да ги възкреси.

Пресъхнало бе и дерето, в което бе лудувал някога. Малко по-нагоре се виждаше бетонов бункер – водата бе каптирана, за да се отведе като питейна към долните села. Значи – и старата зеленчукова градина бе обречена. Каква градина можеше да има без вода?!

Крачейки така между храстите, пред очите на Динко изведнъж се появи цяло множество от малки жълти пламъчета – цветчета на първите минзухари.

Минзухари!

Душата му, стегната от видяното дотук, неочаквано се отпусна, а мисълта му го върна години, години назад. Към някакъв отдавна потънал във времето март.

Тогава той все още беше малко момче, но през един подобен ден баща му го бе довел тук, за да помага с каквото може, докато се развърли оборска тор из угарта. И докато се мотаеше нагоре-надолу, Динко бе забелязал Дора.

И тя една педя висока. Колкото него. Вървеше към чешмичката. Тогава, без самият да знае защо, го обзе спонтанно желание да я впечатли. Шмугна се пъргаво между храстите и само за няколко минути успя да наскубе цяло букетче от минзухари. После хукна към чешмичката, за да я пресрещне!

– Ето – каза й тогава той. – За тебе ги набрах!

Малкото момиченце като че ли се стъписа.

– Взemi ги, де! – настоя Динко и хвана ръката й, за да ги върчи.

Това първо докосване впоследствие се оказа като прихващане на някаква неизлечима зараза. Динко започна да търси какви ли не поводи, за да докосва отново и отново тази малка длан, която, кой знае защо, толкова много го привличаше.

Започнаха да се ният години. Децата се превърнаха в юноши, после в младежи. И през всичките тези пролети Динко все намираще начин да направи букетче от първите минзухари, а после да избедне девойчето, за да му го върчи. Всеки път – уж така, случайно. И може би пак така случайно – детското приличане прерасна в любов, а любовта намери продължението си в семейство.

И ето ги днес същите тези минзухари!

Очите на Динко се навлажниха и той се наведе. И сега пъргаво, но само дотолкова, доколкото позволяваха болките му в коленете и кръста. После се изправи и тръгна обратно по изгубилата се в сухите треви пътека. Намери Дора там, където я беше оставил, но когато се изправи пред нея, занемя. И тя държеше в ръката си букетче от свежите жълти цветчета.

– И ти ли си спомни? – попита я смаяно той.

– Че аз никога не съм забравяла – усмихна му се тя.

Прегърнаха се и помълчаха, но вероятно си мислеха едно и също.

– Хайде да си вървим! – предложи Динко. – Тук само минзухарите са останали същите като едно време. Ама надали ще има кой да ги бере... Но нищо друго не е каквото беше. И май никога повече няма да бъде...

Димитър ДЪНЕКОВ

Второто издание на Равногор Scorelauf Trail Run, което тази година включваше и маратонска дистанция, беше толкова яко, че дори силният дъжд стоеше на stand by и чакаше всичко да приключи. Организацията и атмосферата допринесоха за множество усмивки и положителни емоции, а гоненката между призьорите беше епична!

Състезанието се отличава от традиционните трейл бягания с това, че дава свобода на участниците сами да определят последователността, по която ще преминат маршрутите.

Според своите предпочитания, всеки участник може да избере измежду 3 дистанции: 8 км, 18 км и 42 км.

Спонсори на събитието бяха „Мандра Равногор“, „Агрико България“ и ИАФ – България, а стартовите пакети и наградите бяха осигурени от Biofresh, „Три лъжици“, „Тръвна“, @Getka, Smell Well и Compressport.

За правилната хидратация на всички състезатели се погрижиха GoldNutrition Bulgaria, Pure H2O, а крафт бира на финала имаше за всички (дори за фотографа) от Rhombus Craft Brewery/ Крафт пивоварна „Ромбус“.

ВОДЕН ТРАВМАТИЗЪМ

Не се учугвайте – има и таква понятието!

В света всяка година от удавяне загиват около 500 хиляди души. За България това число е около 160 човека, като близо 30% от тях са деца до 17 г. По-големият брой удавяния – 75-80%, стават във водоеми във вътрешността на страната, които не се охраняват от спасители.

Този голям процент се дължи основно на слабата плувна подготовка на населението и особено на децата, на все по-малкия брой работещи плувни басейни в страната и ниската водноспасителна култура на хората.

Анализът на всяко удавяне показва, че в повечето случаи това става по нещастно стечение на обстоятелствата, които е могло да бъдат избегнати. Това води до извода за нелепостта на всяка смърт от удавяне.

Обществото приема особено болезнено, когато водата отнема живота на деца, но в същото време се прави твърде малко за профилактиката на водния травматизъм.

ТРИТЕ ОСНОВНИ ПРИЧИНИ ЗА УДАВЯНИЯТА СА:

Непознаването на опасностите при къпане и плуване.

Незнанието и неумението да се излезе от опасни ситуации, възникнали във водата.

Незнанието как да се помогне на човек, който се дави.

Затова Община Брацигово ежегодно предприема проверки и сигнални обозначения на неохраняемите водоеми, както и инструкции на басейните през лятото.

Димитър ДИМИТРОВ

Завърши третият национален турнир по тенис на маса

в гр. Брацигово за купата на Васил Петлешков. Участие в турнира взеха отбори от Брацигово, Пещера, София, Гоце Делчев, Велинград, Пазарджик, Смолян. Ето и класирането:

Първ е Георги Костов от София. На второ място – Бисер Митев, Смолян, следван от Онур Ахмед от Пещера. Четвърти стана Райчо Михайлов от Брацигово.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.

Организаторите благодарят на кмета на с. Бяга за предоставената зала.